

Sygn. akt VIII C 1621/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Anna Martyniec

Protokolant: Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2015 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko M. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 czerwca 2014 r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej M. M. kwoty 2.947,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż pozwana była studentką (...) Wyższej Szkoły (...) we W., w związku z czym zobowiązała się do ponoszenia opłat w wysokości i terminach wskazanych w umowie, jednakże nie wywiązywała się z ciążącego na niej zobowiązania. Wskazała, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 29 stycznia 2014 r. nabyła przysługującą względem pozwanej wierzytelność z tego tytułu. Na kwotę żadaną pozwem składają się następujące należności:

- kwota 360 zł tytułem czesnego, którego termin płatności przypadał na dzień 15 stycznia 2006 r.;
- kwota 360 zł tytułem czesnego, którego termin płatności przypadał na dzień 15 lutego 2006 r.;
- kwota 360 zł tytułem czesnego, którego termin płatności przypadał na dzień 15 marca 2006 r.;
- kwota 360 zł tytułem czesnego, którego termin płatności przypadał na dzień 15 grudnia 2005 r.;
- kwota 1.507,50 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych naliczanych od dat wymagalności poszczególnych należności do dnia poprzedzającego złożenie pozwu.

W dniu 25 czerwca 2014 r. w niniejszej sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwana skutecznie wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wniosła o oddalenie powództwa z uwagi na przedawnienie roszczenia.

W uzasadnieniu sprzeciwu przyznała, iż w dniu 19 lipca 2005 r. zawarła umowę z (...) Wyższą Szkołą (...) we W.. Wskazała, iż przyczyną zaprzestania wnoszenia opłat za usługi edukacyjne był pobyt w szpitalu związany z ciążą. Podniosła, iż zgłaszała pierwotnemu wierzycielowi telefonicznie niemożność ponoszenia dalszych opłat oraz konieczność odstąpienia od umowy.

Na rozprawie w dniu 9 stycznia 2015 r. swój udział w sprawie zgłosił pełnomocnik pozwanej, w osobie radcy prawnego. Jednocześnie wniósł on o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 19 lipca 2005 r. pozwana zawarła z (...) Wyższą Szkołą (...) we W. umowę. Na jej podstawie (...) Wyższa Szkoła (...) we W. zobowiązała się zapewnić pozwanej 3-letnią naukę w (...) Wyższej Szkole (...) we W., natomiast pozwana zobowiązała się do terminowego uiszczania opłaty wpisowej, opłat za naukę oraz innych opłat, które wynikają z przepisów wewnętrznych obowiązujących w uczelni płatnych w terminach wynikających z tych przepisów lub terminach określonych w wezwaniach do zapłaty. W umowie wskazano, iż opłata wpisowa wynosi 300 zł, a opłaty za naukę wynoszą 1.800 zł i mogą być wnoszone w ratach miesięcznych po 360 zł w terminie do dnia 15 każdego miesiąca. Strony ustaliły, iż studentowi przysługuje prawo odstąpienia od niniejszej umowy w każdym czasie, o czym zobowiązany jest zawiadomić uczelnię na piśmie. W przypadku odstąpienia od umowy student zobowiązany jest do zapłacenia wszystkich należnych opłat za okres do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego odstąpienie od umowy.

Dowód:

- Umowa o naukę k. 27.

Decyzją komisji rekrutacyjnej z dnia 21 września 2005 r. pozwana M. M. przyjęta została na pierwszy rok studiów w (...) Wyższej Szkole (...) we W. w roku akademickim 2005/2006 na kierunku administracja, w systemie zaocznym.

Dowód:

- Decyzja z dnia 21 września 2005 r. k. 26.

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2006 r. pozwana została skreślona z listy studentów z dniem 6 kwietnia 2006 r., z uwagi na niezłożenie dokumentów w celu rozliczenia semestru I oraz nieuregulowanie zaległości w zapłacie czesnego.

Dowód:

- Decyzja z dnia 6 kwietnia 2006 r. k. 40.

(...) Wyższa Szkoła (...) we W. połączyła się z (...) Szkołą Wyższą we W. poprzez jej włączenie do (...) Szkoły Wyższej we W..

W dniu 29 stycznia 2014 r. strona powodowa zawarła z (...) Szkołą Wyższą we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Na jej podstawie strona powodowa nabyła od (...) Szkoły Wyższej we W. wierzytelność przysługującą jej względem pozwanej z tytułu świadczonych usług edukacyjnych.

Dowód:

- Umowa sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika k. 42-43;
- Decyzja z dnia 30 stycznia 2013 r. k. 41.

Pismem z dnia 5 lutego 2014 r. strona powodowa poinformowała pozwaną, iż nabyła przysługującą (...) Szkole Wyższej we W. względem niej wierzytelność i wezwała ją do zapłaty kwoty 2.878,98 zł.

Dowód:

- Pismo z dnia 5 lutego 2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 44-45.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, w związku z czym podlegało oddaleniu w całości.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy o świadczenie usług edukacyjnych zwartej przez pozwaną z (...) Wyższą Szkołą (...) we W. oraz z faktu nabycia przez nią wierzytelności przysługującej z tego tytułu w drodze umowy przelewu.

Pozwana wносиła o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia.

Istota sporu sprowadzała się do rozważenia kwestii, czy na pozwanej nadal spoczywa obowiązek świadczenia na rzecz strony powodowej z uwagi na podniesienie zarzutu przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną należało uznać za zasadny.

Jak stanowi art. 117 k.c., roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co oznacza, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W konsekwencji, jeżeli dłużnik skorzysta z przysługującego mu prawa podmiotowego i podniesie zarzut przedawnienia sąd jest zobligowany oddalić powództwo uprawnionego. Roszczenie nie gaśnie, nadal jest uznawane za prawnie istniejące, jednakże wyłączona zostaje możliwość jego przymusowego zrealizowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Wskazać należy, iż do stosunku prawnego łączącego strony znajduje zastosowanie art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 750 k.c. przepisy o zleceniu, a zatem również art. 751 pkt 2 k.c., który stanowi, iż roszczenia z tytułu nauki, jeżeli przysługują osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone podlegają dwuletniemu terminowi przedawnienia, stosuje się odpowiednio do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami. Zatem odpowiednie stosowanie przepisów o zleceniu może mieć miejsce jedynie w przypadku, gdy dana umowa nie jest uregulowana innymi przepisami. A taka sytuacja, zdaniem Sądu, zachodzi w niniejszej sprawie. Zawarta pomiędzy pozwaną a (...) Wyższą Szkołą (...) we W. umowa jest umową nienazwaną. Została ona bowiem zawarta pod rządami ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, która to ustawa nie regulowała w żaden sposób umowy o naukę między uczelnią a studentem. Z tego względu stosuje się do niej na mocy odesłania z art. 750 k.c. przepisy kodeksu cywilnego regulujące umowę zlecenia, w tym dwuletni termin przedawnienia.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wskazać należy, iż roszczenie staje się wymagalne z nadejściem momentu, w którym świadczenie ma być spełnione. Wymagalność roszczenia należy łączyć z nadejściem ostatniego dnia pozwalającego dłużnikowi spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania (por. wyrok SN z 3.02.2006 r., I CSK 17/05).

W rozpoznawanej sprawie roszczenie dochodzone pozwem było wymagalne już w całości w dniu 15 marca 2006 r., a poszczególne kwoty dochodzone pozwem były wymagalne już w okresie wcześniejszym, a mianowicie:

- kwota 360 zł była już wymagalna w dniu 15 grudnia 2005 r.;
- kwota 360 zł była już wymagalna w dniu 15 stycznia 2006 r.;
- kwota 360 zł była już wymagalna w dniu 15 lutego 2006 r.;

- kwota 360 zł była już wymagalna w dniu 15 marca 2006 r.

Z upływem dnia określonego jako termin płatności rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia roszczeń, który upłynął dla całego roszczenia w dniu 15 marca 2008 r. W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiło jakiegokolwiek ze zdarzeń powodujących przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, zaś pozew wniesiono w dniu 20 czerwca 2014 r., a więc ponad sześć lat po upływie okresu przedawnienia.

Mając na uwadze, że również odsetki podlegają trzyletniemu terminowi przedawnienia, jako świadczenie okresowe, uznać należy, że przedawnieniu uległy nie tylko należności główne wymienione w pozwie, lecz także odsetki za opóźnienie w zapłacie poszczególnych rat czesnego.

W wyroku z dnia 9 czerwca 2005 r., III CK 619/04, Sąd Najwyższy wskazał, że odsetki za opóźnienie traktować należy jako świadczenie okresowe w rozumieniu art. 118 k.c., a z upływem trzyletniego terminu przedawnienia, w tym przepisie ustanowionego, przedawniają się wszystkie roszczenia o odsetki za opóźnienie, zarówno wykazujące związek z prowadzeniem działalności gospodarczej, jak i związku takiego nie wykazujące. Z kolei w wyroku z dnia 24 maja 2005r., V CK 655/04, LEX nr 152449, Sąd Najwyższy wskazał, że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego.

Z tych też powodów powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w przepisie art. 98 k.p.c., z którego wynika, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Strona powodowa przegrała proces w całości, a zatem Sąd zasądził od niej na rzecz pozwanej kwotę 617 zł, na którą składają się kwota 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.